

๒๐ จำใจจาก

คุณแม่อายของผม ท่านเป็นคนใจดี ใจบุญรักการนั่งสมาธิ ในช่วงบั้นปลายชีวิต ภรรยาได้พาท่านมาอยู่ด้วยกันที่อเมริกา ซึ่งท่านอยู่ที่นั่นนานกว่า ๓๐ ปี จนรู้สึกผูกพันกับลูกหลานที่นี่

ต่อมาน้องชายของภรรยาอยากตอบแทนพระคุณและขอเลี้ยงคุณแม่บ้าง จึงขอคุณแม่กลับมาเมืองไทย ภรรยาต้องจำใจพาคุณแม่ไปส่งทั้ง ๆ ที่คุณแม่ไม่อยากจะไป พอไปส่งเสร็จแล้ว ภรรยาก็แอบหนีกลับอเมริกา ภรรยาของผมรู้สึกผิดมากเพราะรู้สึกสงสาร และกลัวว่าคุณแม่จะเสียใจหาว่าทอดทิ้งท่าน แต่ตอนหลังภรรยาของผมก็ได้ไปกราบขอขมา และท่านก็ให้อภัยแล้ว

ตอนที่ภรรยาของผมพาคุณแม่ไปส่ง
ให้น้องชายที่เมืองไทยและแอบหนีกลับมา
อยากทราบว่าตอนนั้นคุณแม่ท่านรู้สึกอย่างไร
และภรรยาของผมจะบาปไหมครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ตอนที่ภรรยาจำใจพาคุณแม่ไปส่งให้
น้องชายที่อยู่เมืองไทย แล้วแอบหนีกลับ
มานั้น ก็ทำให้ท่านรู้สึกน้อยใจ การทำดังนี้
ก็จะทำให้ภรรยาของลูกต้องเจอสภาพอย่าง
นี้จากลูกหลานบ้าง แต่เนื่องจากภรรยาลูกได้
ขอขมาท่านแล้ว ก็ทำให้วิบากกรรมเบาบาง
ลงมากแล้ว แต่ก็ควรสั่งสมบุญทุกบุญ ทั้ง
ทานศีล ภาวนา ให้มาก ๆ แล้วอธิษฐานจิต
ให้พ้นจากวิบากกรรมนี้

๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐